

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Edvensi Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

te, si apud nos veller gratiam invenire, mandatum apostolicum adimpleret. Quia verò nec sic ei vexatio præbuit intellectum, quin eò fortiùs in sua pertinacia perduraret quò amplius nos videbat de sua correctione sollicitos, cum postquam alius de mandato nostro fuit in Episcopum Hildesemensem electus, seipse præsumeret Hildesemensem Episcopum nominare, apostolicæ sedis injuriam dissimulare nolentes, ipsum in festo principis Apostolorum proximè paterito, præsentibus nuntiis ejus, inter Missarum solennia excommunicatum publicè nuntiavimus, & mandavimus ab omnibus evitari. Ideoque universitati vestræ per apostolica scripta mandamus & districtè præcipimus quatenus latam in eundem C. à nobis excommunicationis sententiam publicantes, ipsum singulis diebus dominicis & festivis, pulsatis campanis, & candelis accensis, denuntietis excommunicatum, & ab omnibus, tanquam contemptorem apostolicæ jussionis, arctiùs evitandum, donec, si desuper datum fuerit, absolutionis gratiam mereatur, vestris nobis litteris intimantes, si fortè sententiam nostram contemnens, divina præsumpserit officia celebrare.

In eundem ferè modum Capitulo & Suffraganeis Eccl. Magun. In eundem modum Herbipolen. Capitulo. In eundem ferè modum Treveren. & Suffraganeis eius.

NOBILI VIRO B. COMITI Laureti. & Cuperfan. Magistro Justitiaro Apulia & Terra Laboris.

IAm olim firmiter proposuimus, ecce & nunc sumus in executione propositi, aliquem à latere nostro ad regni partes dirigere cum subsidio opportuno, ut excludantur & penitus repellantur ab eo tam regni quàm Ecclesiæ inimici, & pax reformetur in regno, & justitia conservetur. Quia verò in præsentia dilecti filij I. tituli sancti Stephani in Cælio monte Presbyteri Cardinalis & Philippi Notarij nostri exercitum juravisti, sicut eorum nobis relatio patet, volentes te, tanquam virum nobilem & egregium, ad id esse sollicitum & paratum, discretionis tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus te ad eundem cum Legato nostro contra inimicos regni & Ecclesiæ ita honorificè præpares ac viriliter accingaris quòd fidelitas & dilectio

quam ad carissimum in Christo filium nostrum F. Sicilia Regem illustrem, & devotio quam ad Romanam Ecclesiam te habere proponis, elucescat in opere, & proinde ipsum Regem & nos ipsos ad dilectionem tuam reddere valeas promptiores. Præterea cum super omnibus quæstionibus quæ inter te & dilectos filios nobiles viros G. & M. Comites de Manupello vertuntur, prædictis Cardinali & Notario stare mandato nostro juraveris, & ipsi etiam ex parte sua se simili astrinxerint juramento, sicut jam tibi scripsisse recolimus, ita iterato tibi duximus sub debito juramenti præsentibus litteris injungendum ut treugas initas coram prædicto Cardinali inviolabiliter observare procures, donec per Legatum nostrum, cui vices nostras tam in spiritualibus quàm in temporalibus committimus exequendas, qui est ad partes ipsas in proximo accessurus, super quæstionibus quæ inter te & ipsos Comites vertuntur, mandatum ex parte nostra recipias, quod tam à te quàm ab ipsis volumus sine refragatione servari, salvo nimirum si quid aliud super hoc, utilitate vel necessitate pensata, duxerimus statuendum. Nos enim ipsis Comitibus consimiles litteras duximus destinandas, volentes, sicut convenit, utriusque partis indemnitate præcavere.

EDVENSIS EPISCOPO.

AD provisionem P. quondam Iudæi latoris præsentium ad fidem Christi nuper eodem inspirante conversi per litteras apostolicas & mandatum te recolimus invitasse. Sed quòd ea penitus obaudieris, ejusdem labor indicat iteratus, sicut decuit non attendens quòd personis hujusmodi, ne propter opprobrium paupertatis, quod non consueverunt æquanimiter sustinere, post Iudæicam perfidiam derelictam retro aspicere compellantur, ab universis sic fidelibus propensius succurrendum, nedum episcopali præditi dignitate, quorum debet esse propositum indigentibus subvenire, teque in hac parte illa saltem ratione oportuit exiltere proniorem, quòd pro eodem P. tuas nobis preces & litteras destinasti. Nisi autem specialis gratia, quam ad personam tuam habuimus & habemus, motum nostri animi mitigasset, pro contemptu mandati præmissi priùs ad te districta ultio quàm ite-

N n n iij

Epist. 106. Vt Iudæis recens baptisatis benevolentia exhibeatur.

Epist. 105. Vt promissionibus suis satisficiat, & pacem in vitam conservet.

rata monitio pervenisset, cum satis appareat qualem in aliis te geris virtutibus, quando quidem in operibus pietatis, qua secundum Apostolum promissionem habet vitæ quæ nunc est & futuræ, te negligis vel contemnis ad mandatum apostolicum exercere. Ne igitur præfatus P. provisionis apostolicæ solatio defraudetur, aut tua negligentia remaneat in sopore, fraternitati tuæ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus ejus paupertati taliter studeas providere quod prædictus P. ac M. filia sua, quæ cū eo unda baptismatis est renata, per tuæ liberalitatis gratiam victus & vestitus necessaria se gaudeant congruè sine dilatione qualibet assecutos, faciens nihilominus ut quod eis propter necessitates suas duxeris, quemadmodum præmissum est, assignandum, valeant sine perturbatione qualibet, cum Deus hilarem datorem diligat, obtinere. Alioquin noveris nos venerabili fratri nostro Episcopo & dilecto filio Abbati sancti Martini Nivernensis præcipiendo mandasse ut si mandatum nostrum neglexeris adimplere, ipsi te ad ea quæ præmissimus exequenda per districtiorem ecclesiasticam omni contradictione & appellatione remota compellant. Datum Laterani Nonis Novembris.

*POTESTATI, CONSVLIBVS,
& Justitiariis Viterbiensibus.*

*Epist. 207.
Vt concordiam cum Romanis in vitam conferrent.*

Sicut per alias litteras vobis intimasse meminimus, ex discordia quæ inter vos & Romanos peccatis exigentibus est suborta, gravia timemus pericula proventura: quæ prævidentes olim, & ab ipsis vobis præcavere volentes, primò per dilectum filium G. Centij nobilem civem Romanum apostolici patrimonij rectorem in Thufcia, secundò per dilectum filium G. Archipresbyterum sancti Angeli Subdiaconum nostrum, tertio per venerabilem fratrem nostrum O. Ostien. Episcopum vos fecimus diligentissimè commoneri ut nostro super hoc consilio crederetis, quod quale fuerit, non estis obliti. Tandem cum tu, fili Potestas, cum quibusdam civium ad nostram præsentiam accessisses, licet multa essemus debilitate gravati, te tamen & ipsos ad idem efficaciter, quantum in nobis fuerat, duximus inducendos, sed in his omnibus non fuimus exauditi. Quamvis autem postmodum receptio Bitur-

clani fuerit prorogata, non tamen potuit penitus impediri quin reciperetur à Romanis, & eorum committeretur potentia protegendum. Debueratis autem & vos nobiscum mala hujusmodi prævidere, nec tantum vires vestras inspicere, sed inimicorum etiam potentiam intueri, cum non sit tutum committere vos fortunæ. Verendum est autem nobis & vobis ne duritia vestra, qui nobis credere noluitis, & culpa nostra, quam ex eo contraxisse videmur quod querelas hominum de Biturclano ad nos clamantium ab oppressionibus vestris, & ad fidelitatem nostram redire volentium, non curavimus exaudire, plus fortè vobis quam expedierit deferre volentes, nos & vos in gravem necessitatem induxerint, quam vitare de facili non possumus. Romani siquidem (sicut quidam ex vobis, qui nuper ad nostram venerunt præsentiam, super hoc noverunt plenius veritatem) à nobis & petebant & petunt instanter ut vel vos à molestatione hominum de Biturclano compefferemus juxta debitum officij pastoralis, vel cogere-mus ad justitiam in nostra præsentia exhibendam. Quod quacunq; peteretur intentione, quia nos de manifestis judicamus, Dominus autem judicat de occultis, non vidimus qua possemus ratione negare, licet cum eisdem nuntiis vestris & aliis super hoc diutiùs tractassemus. Cum enim, secundum verbum Apostoli, sapientibus simus & insipientibus debitores, & omni petenti teneamur justitiam exhibere, id præsertim debemus efficere, cum fideles nostri de nostris fidelibus conqueruntur. Propter quod dictum Subdiaconum & dilectum filium Hugonem Panetarium nostrum ad vos duximus destinandos, universitati vestræ per apostolica scripta mandantes quatenus ea quæ possunt ex hoc facto pericula provenire diligentius attendentes, nostro vos committeretis judicio vel mandato. Vos autem aliud quam expectaremus nobis dedistis responsum, scilicet quòd usque ad quintam feriam proximè præteritam expectaretis venerabilem fratrem nostrum Episcopum Vulterranum, de ipsius nobis consilio responsuri. Iudicet ergo Dominus inter nos & vos, qui nec monitis nec mandatis nostris toties requisiti parere volentes, nos & vos in gravem necessitatem, quam evitare non possumus, induxistis. Cum